

Poulsgaard (FP):

Mit partis ordfører har jo givet udtryk for fremskridtspartiets principielle holdning, det var bare et par bemærkninger, der kaldte mig på talerstolen.

Jeg vil gerne allerførst sige tak til hr. Ib Christensen for, at han kom frem med disse forslag, så sparer han os for det arbejde.

Til kulturministeren vil jeg sige, at det forbavser ikke, efterhånden som det viser sig, at venstre fuldstændig har mistet den folkelige jordforbindelse, at ministeren indtager denne holdning.

Til hr. Robert Pedersen, som var så venlig at omtale mig og hr. Glistrup i samme åndedrag, vil jeg sige: jeg ved ikke rigtig, om jeg skal være stolt af sammenligningen, eller jeg skal være gal i hovedet, så jeg vælger sådan en blød mellemvare. For jeg synes, at når hr. Robert Pedersen erkender, at jeg har ret i mange af de ting og, går jeg ud fra, samtidig vil hævde, at han repræsenterer arbejderne i dette land — og jeg er i hvert fald arbejder — så burde han indtage en anden holdning i denne sag. Jeg vil også meget gerne have mig frabedt at blive kaldt medlem af et højreorienteret parti. Vi er landets næststørste arbejderparti, det har vi dokumentation for, og jeg er i hvert fald ikke højreorienteret, men jeg går ind for nærdemokrati og folkets selvbestemmelsesret, som hr. Ib Christensen så rigtigt udtrykte det.

Til hr. Kaj V. Andersen, som jeg absolut anser for en dannet mand, vil jeg sige, at jeg håber også, hr. Kaj V. Andersen anser mig for en dannet mand, han er i hvert fald velkommen til at komme hjem og se på mine vægge og mine reoler. Men jeg modtager ikke støtte fra det offentlige, og hvis et folks dannethed skal måles efter, hvor meget de modtager i tilskud fra det offentlige, så skulle dannelsen i dette land være meget, meget høj, og jeg synes, der er visse ting, der tyder på, det ikke er tilfældet.

Til hr. Lembourn: når vi ved, at samtlige udregninger, der er foretaget i dette land, viser, at al kulturstøtten faktisk kommer de veletablerede til gode, så kan jeg da godt forstå, det konservative parti kan gå ind for det, men jeg tvivler alligevel på, at de udtalelser, som hr. Lembourn kom med, dækker det konservative folkeparti i al almindelighed.

Så var hr. Melchior inde på Rindal, den jævne mand, som turde sætte sig op mod disse såkaldte, ja, undskyld udtrykket, kulturpaver. Jeg har selv forsøgt en lille smule og har fået ørerne i maskinen. Det er jo håbløst. Men denne lagerforvalter, der turde vove det og fik den kæmpeopbakning — jeg er stolt af det, hvis jeg blev regnet imellem hans tilhængere, og jeg vil gerne her i folketinget fortsætte det arbejde, som han begyndte dengang.

Til hr. Fuglsang, som kom ind på de sociale, kan jeg sige det samme, som jeg sagde til hr. Lembourn; det er jo nemlig asocialt, at almindelige lønslaver, som ikke bruger disse ting, skal betale til de velbærgede. Så hvis hr. Fuglsang ligesom hr. Robert Pedersen ville være i trit med det, som de påstår de repræsenterer, burde hr. Fuglsang også tage sin vurdering op til fornyet overvejelse.

Robert Pedersen (S):

Jeg skal lige sige til hr. Ib Christensen, at jeg har ikke forsøgt på at placere det ærede medlem hverken som liberalist eller som socialist; når han ikke selv ved, hvor i det politiske firmament han befinder sig, ville det da være formynderi for mit vedkommende at sige, hvor det var.

Men der var lige to ting, som jeg synes er vigtige, for det drejer sig om et princip.

Den ene ting er, at det ærede medlem i forbindelse med teaterloven ligesom anskueliggør ved hjælp af Jesper Jensen, der nu bliver et sandhedsvidne, at der fra kulturministerens side bliver ført en bevillingspolitik, der fremmer en bestemt genre inden for teatret, og det er urigtigt. Det er jo aldeles urigtigt. Den kritik, der lyder ude i landet i disse dage mod kulturminister fru Nathalie Lind, gælder jo dog, at man ude i de små forsamlingshuse ikke kan glæde sig over Kay Abrahamsen, og der er vrede over de former for teater, som er eksperimentelle: Banden, Team Teatret, alle disse mange ting, som ofte har en meget kritisk holdning over for vores samfund. Det vil sige, at her har vi at gøre med en liberal minister, der ud fra den liberale grundholdning, som de fleste i dette ting og i dette lands befolkning har, er med til at hjælpe og pleje alle dele af et kulturliv uanset deres politiske konsekvenser.

Så er der lige en anden ting, som jeg ikke